

slovenskega pesnika S. Jenko-ta napravil napeve. Pervo „Zadnji večer“ je pripravil za tenor s klavirom in drugo „Pozdrav južnim bratom“ za dvospev, namreč za tenor in bariton.

Dopisi.

Iz Gorice 3. maja. M. S. — Žalostno novico vam prinesem, drage „Novice“, da 30. dan pret. mesca zgubili smo slavnega možaka, P. Klarus-a, provincijala naše pokrajine, ki so po kratki bolezni v 61. letu svoje starosti umerli. Gotovo bode slehernega, kateri je tega gospoda poznal in bode to novico bral, v serce zbolelo. Vse ga je zlo ljubilo in spoštovalo: premožni in siromaki, imenitni in nizki. Njegova velika ponižnost zraven visoke učenosti je bila, ki ga je takega ljubljenca vsemu ljudstvu storila. Ta splošna ljubezen do njega se je tudi pri njegovem pogrebu 2. dan t. m. očitno pokazala. Tolika množica ljudi se je pri samostanu č. p. frančiškanov na Kostanjevicu zbrala in pogreb je bil tako slovesen, da vse to je živo pričalo, kako spoštovan je bil rajniki. Naj mu bode zemljica lahka!

Iz Kerke na Dolenskem. J. R. — Kakor skerbí usmiljeni oče, da napravi svoji družini vesele praznike, tako so nam napravili deželni poglavar letos vesele velikonočne praznike. Že poprej so se bili prepričali z lastnim očesom velike revšine, ktera tukajšne prebivavce tare; hodili so spremljeni od gosp. grofa Auersperg-a in domačega gosp. duhovnega pomočnika v najhujšem mrazu od hiše do hiše; ne ustavi jih ne hudi mraz, ne gerda pot, ne silna burja, ktera je ojstro brila in mašila s snežnimi cunanjami usta, oči in ušesa in napravljala na vratih debele zamete. Milo je bilo viditi, kako so jih ljudje polni veselja in upa spremljali, da se jim bo morebiti njih žalostni stan po moči zljajšal in potolažil. Od ust do ust je šel veseli glas od svetlih dvajsetic, s kterimi so deželni poglavar revežem že tadaj solze brisali; veliki petek pa je rešil marsiktero družino lakote. Akoravno žalostni dan, se je slišal vendar veseli glas: „Iz Zatičine nam peljejo s šterimi konji pirhov“. Kakor bčele v panj, tako hité zdaj reveži vsak s svojo vrečo pod pazdih v farovž, kjer se jim je delilo žito, ktero nam je znano usmiljeno serce radodarnih Ljubljancev preskerbelo. Stoteri „Bog lonaj“ se je slišal iz ust veselih revežev, kateri so urno tekli iz farovža naravnost v malin, da si preskerbé moke za prihodnje praznike. Serčna zahvala vsem verlim Ljubljancem in družim dobrotnikom, kateri so nam napravili tako veselo velikonoč, posebno tudi naši usmiljeni hranilnici, ktera je na prvo besedo nam odločila 1000 gold. in pa dobroserčnim pekcom ljubljanskim. Gotovo bi jim bilo serce veselja igralo, ako bi bili vidili, kako veselo so zastradani otroci, kateri ne vedó, kaj je kruh, segli po poslanih regljah. Akoravno sicer zlo sramožljivi, se vendar marsikteri ni mogel zderžati, da bi ne bil vpričo vsekal s zobmi po njej; drugi so tekli urno domú, da nasitijo z enim roglom lačnega bratca ali sestrico svojo. Stotero naj poverne Bog našim dobrotnikom!

Iz Ljubljane. Le malo ljudi je prišlo na predvčeranjí sejm; goveje živine so pripeljali veliko in lepe, tudi konj dosti, cena je bila srednja, al kupca ni bilo nič. Smajni dan ni minul brez nesreče. Na konjskem sejmišu je zadel splašen konj 8 let staro deklico na glavo, da je pri tisti priči dušo izdihnila; proti večeru je pa drugo 15 mescov staro deklice z mostovža družega nadstropja v rožnih ulicah na dvorišče padla, pa glejte čudo! razun majhnih otisk ji doslej ni nič hudega; vesela in brihtna se igra danes s svojo leseno punčko! — Te dni se je novica razglasila, da naš svetli škof bodo v nedeljo na Dunaji posvečeni in da drugo nedeljo potem utegnejo že v Ljubljani biti. Za gotovo moremo reči, da to še ni tako gotovo kakor se govori. — Tudi tista novica, da v Ljubljani ostane deželno poglavarstvo za Kranjsko, Terzaško in Goriško, je dosihmal bolj želja kakor resnica.

Da pa Koroško pride pod štajarsko poglavarstvo, je nek že gotovo. — Gospoda koncipista deželnega poglavarstva Leopold vitez Höffern in Avgust Wurzbach žl. Tannenberg sta izvoljena za kantonska predstojnika. — Že večkrat omenjeni sedlar V. je s svojo ženo vred spet iz zapora izpušen.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Presvitli cesar so s pismom od 29. p. mesca apr. za stanovitne izredne ude deržavnega svetovavstva zvolili: kardinala in knezoškofa dunajskega Otmarja viteza Rauscher-a, komornika Janeza Adolfa kneza Schwarzenberg-a, generala konjištva Franca kneza Liechtenstein-a, komornika Vincenca Karola kneza Auersperg-a, komornika Franca grofa Hartig-a, komornika in generala konjištva Franca grofa Haller-Hallerkeö-skega, komornika Jurja grofa Apponyi-a, feldmaršal-lajtnanta Avgusta grofa Degenfeld-Schonburg-a in feldmaršal-lajtnanta Jožefa barona Sokčević-a. — Dalje so izvolili presvitli cesar za začasne ude deržavnega svetovavstva in sicer za Ogersko: Janeza grofa Barkoczy-a, Jožefa barona Eötvös-a, predsednika-namestnika ogerske akademije Nikolavža barona Vay-a, Jurja žl. Majlath-a (mlajšega), Pavla žl. Somšić-a, Evgenija Toperčzer-a, župana Veliko-varodinskega; — za Česko: Henrika Jaroslava grofa Klam-Martinič-a, komornika Alberta grofa Nostitz-Rienek-a, Avgusta Gustava Trenkler-a, predsednika liberške kupčijske in obertniške odbornice; — za lombardo-beneško kraljestvo: Filipa grofa Nani-Mocenigo-ta, barona Ahila Cigno-ta; — za Dalmacijo: Franca grofa Borelli-ta, predsednika kmetijske družbe v Zadru; — za Horvaško in Slavonsko: Jožefa Jurja Strossmayer-a, škofa diakovarskega, Ambroža viteza Vraničanji-a Dobrinovičkega; — za Galicijo in Lodomerijo z veliko-vojvodstvom krakovskim: Morica viteza Kranjskega, Stanisl. viteza Staroviejski-Biberstein-skega, dr. Tomaža Polanskega, advokata; — za Avstrijo pod Anizo: Jožefa kneza Kolleredo-Mannsfeld-a, Rudolfa barona Erggelet-a; — za Avstrijo nad Anizo: Franca grofa St. Julien-a; — za Solnograško: dr. Alberta Eder-a, opata benediktinskega samostana v Št.-Petru; — za Štajarsko: Franca žl. Mayer-a, fužinarja v Leoben-u; — za Koroško: Franca Pavla barona Herbert-a, vodja obertniškega in rokodelskega društva; — za Kranjsko: Antona grofa Auersperg-a; — za Bukovino: Nikolaja barona Petrina; — za Erdeljsko: Andreja barona Šagun-a, gerškega škofa v Svibnem, Nikolaja grofa Banffy-a in Karola Maager-a, predsednika kupčijske in obertniške odbornice v Brašovu; — za Moravsko: Jurja grofa Stockau-a, Filipa Schöller-a, fabrikanta; — za Šlezijo: dr. Franca Hein-a, župan-namestnika v Opavi; — za Tirolsko: Leopolda grofa Wolkenstein-Trostburg-a in Franca žl. Kofler-a, predsednika kupčijske in obertniške odbornice v Bocnu; — za Vorarlberško: Fidela Wohlwenda župana v Feldkirch-u; — za Istro, Gorico in Gradiško: Vilj. grofa Pace-ta, župana topoljskega; — za terzaško mesto in okolico: Konstantina barona Reyer-a, velikega tergovca; — za serbsko vojvodino in temeški Banat: Janeza barona Nikolića in Aleksandra žl. Mocsonyi-a. — Deržavnih svetovavcov je sedaj v vsem skupaj 59, namreč 12 poprejšnih navadnih, 47 pa novoizvoljenih. Kakor se iz mnogih dežel pozveda, je med novoizvoljenimi svetovavci mnogo mož, ki vživajo veliko zaupanje ljudstva. Oklicano je že bilo, da prvo zlo imenitno delo, ki se bo temu zboru izročilo, bo prevdarek deržavnih dohodkov in stroškov, — da pa zbor ne more nič skleniti, ampak le svetovati; sklep so si prideržali v vseh rečeh cesar sami. Radovedno se pričakuje, ali bo to, kar bojo ti zborniki govorili, se tudi očitno v časnikih razglaševalo, ker vsaka dežela bi potem še le vedila, kako se njeni zastopnik obnaša, in po tem se bo ravnalo